

ژنیتال مایکوپلازما (MG)

ژنیتال مایکوپلازما (MG) نوعی باکتری است که می تواند منجر به بیماری مقاربتی شود. برخی گونه های این باکتری ها ساپروفیت و برخی انگل و همچنین چندین گونه از آنها برای انسان و بسیاری از جانوران دیگر بیماری زا هستند. این باکتری ها کوچک ترین باکتری های کشف شده هستند و قادر به زندگی بدون اکسیژن بوده و به دلیل فقدان دیواره اشکال ظاهری متفاوت و قابل تغییری دارند. چندین گونه از این باکتری ها قابلیت بیماری زایی در انسان ها و سایر موجودات دارند. در انسان گونه مایکوپلازما پنومونیه باعث سینه پهلو (پنومونی atypical) می شود. در ابتدا مایکوپلازما به سلولهای محافظ غشای مجرای هوایی نفوذ می کند. مایکوپلازما با کشتن این سلولها شروع به ایجاد یک واکنش التهابی در سراسر ناحیه و در برخی از موارد نیز به درون جریان خون نفوذ می کند. این باکتری می تواند باعث اورتریت (تحریک - سوزش - خارش - التهاب مجاری ادراری در زنان و مردان) عفونت اندام تناسلی زن و عفونت لگنی (PID) (که بارداری را به شدت به مخاطره می اندازد) افزایش ریسک زایمان زودرس، ناباروری، سقط جنین و عفونت گردن رحم شود. چندین گونه از مایکوپلازما ها با ابتلای زنان به سرطان های اعضای تناسلی مرتبط می باشند. آنتی ژن P1 عامل اولیه در بیماری زایی این باکتری است و باکتری از طریق این آنتی ژن به سلول های بافت پوششی متصل می شود. مایکوپلازماها عامل ۱۷ درصد از راش ها (ضایعات پوستی) هستند. برخی از این باکتری ها ایجاد بیماری های در ناحیه تناسلی کرده و برخی قابل انتقال از طریق رابطه جنسی هستند. باکتری *M. hominis* می تواند ایجاد التهاب های تناسلی کرده و حتی موجب ناباروری مردان شود. مایکوپلازما گالی سپتیکوم و مایکوپلازما سینوویا دو گونه مهم و پراهمیت در مبتلا کردن و بیماری زایی در پرندگان می باشند. مایکوپلازماها بیشتر از صد گونه دارند و برخی جانوران و گیاهان را آلوده می کنند و برخی بندپایان و مهره داران نیز میزبان و ناقل آنها هستند. چندین گونه مایکوپلازما در سلولها و بافت های سرطانی در چند گونه سرطان مختلف مشاهده و جداسازی شده اند و به نظر می رسد این باکتری ها به ایجاد سلول های سرطانی مرتبط هستند. این باکتری ها عبارت اند از:

M. fermentans •

M. genitalium •

M. hominis •

M. hyorhinitis •

M. penetrans •

U. urealyticum •

گونه های بیماریزا در انسان :

M. amphoriforme •

M. buccale •

M. faucium •

M. fermentans •

M. genitalium •

M. hominis •

M. incognitus •

M. lipophilum •

M. orale •

M. penetrans •

M. pirum •

M. pneumoniae •

M. primatum •

M. salivarium •

• M. spermatophilum

نحوه ی انتقال ژنی‌تال مایکو پلازما (MG):

این باکتری به شدت قابلیت انتقال از طریق رابطه جنسی حتی در حد مالش جنسی را دارد .

علائم بالینی ژنی‌تال مایکو پلازما (MG):

همیشه علائم ایجاد نمی کند ، بنابراین ممکن است فرد به آن مبتلا بوده ولی مطلع نباشد .

علائم بالینی در مردان :

- ترشحات آبکی از آلت تناسلی
- سوزش آلت تناسلی

علائم بالینی برای زنان :

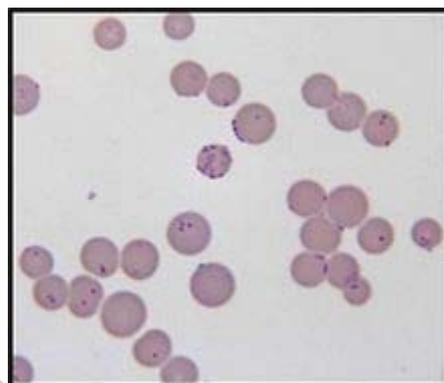
- ترشحات واژن
- درد در هنگام رابطه جنسی
- خونریزی بعد از رابطه جنسی
- خونریزی بین دو پرئود
- درد در ناحیه لگن و زیر شکم

درمان :

این باکتری به دلیل نداشتن دیواره سلولی نسبت به آنتی بیوتیک های موثر بر دیواره سولی مثل پنی سیلین مقاوم میباشد و پزشک ممکن است ابتدا آزیترومایسین را امتحان کند. در صورت عدم موفقیت ، پزشک ممکن است موکسی فلوکسازین را تجویز کند .

جلوگیری

کاندوم می تواند احتمال ابتلا به MG را کاهش دهد ، اما نمی تواند تضمین کند که به آن دست نخواهید خورد. اگر به این بیماری مبتلا هستید ، ۷ روز پس از شروع درمان از رابطه جنسی خودداری کنید تا دیگران را آلوده نکنید.

<https://www.webmd.com/sexual-conditions/mycoplasma-genitalium>

ساغر ذاکری - واحد تحقیق و توسعه آزمایشگاه پاتوبیولوژی نوبل